

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.159/2011/26. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év április hó 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A rablás büntette miatt *I.r. vádlott és társa* ellen indított büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 18.B.144/2010/31. számú ítéletét *a II. r. vádlott tekintetében az alábbiak szerint változtatja meg:*

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Fk.30.636/2006/19. számú ítélete próbára bocsátást kimondó rendelkezésének hatályon kívül helyezését, a próbára bocsátás megszüntetését, a vádlott garázdaság vétsége miatti bűnösnek kimondását *mellőzi.*

Egyebekben az I. r. és a II. r. vádlott tekintetében helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy valamennyi bűnjelet a Pest Megyei Bíróság Bny.88/2011. szám alatt tartja nyilván és kezeli.

A vádlottak által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 3.400,- (háromezer-négyszáz) forint bűnügyi költséget az I. r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Pest Megyei Bíróság a 2011. március 29. napján kelt 18.B.144/2010/31. számú ítéletével az I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki rablás büntettségében, mint társtettes (Btk. 321.§ (1) és (4) bekezdés a) pont). Ezért őt mint különös visszaesőt 6 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A II. r. vádlott tekintetében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Fk.30.636/2006/19. számú ítéletének és a Monori Városi Bíróság 13.Bk.34/2009/2. számú végzésének a próbára bocsátást kimondó rendelkezéseit hatályon kívül helyezte, a kiszabott próbára bocsátásokat megszüntette. A vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. rablás bűntettében, mint társtettes (Btk. 321§ (1) és (4) bekezdés a) pont), 1 rb. garázdaság vétségében (Btk. 271.§ (1) bekezdés) és 1 rb. kábítószerrel visszaélés vétségében (Btk. 282.§ (1) bekezdés és (5) bekezdés a) pont). Ezért öt halmazati büntetésül 5 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a járulékos kérdések, így az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a jogorvoslati nyilatkozatra fenntartott 3 napon belül az ügyész mindkét vádlott terhére súlyosítás végett, a II. r. vádlott tekintetében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Fk.30.636/2006/19. számú határozatával alkalmazott próbára bocsátás megszüntetése ellen, a rendelkezés hatályon kívül helyezése, az ügy elkülönítéséről rendelkezés végett, a vádlottak és védőik enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.96/2011/3. számú átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta.

A perrendi szabályok betartásával lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapított tényállást egy kivétellel megalapozottnak tartotta. A II. r. vádlott vonatkozásában a próbára bocsátás megszüntetése miatt egyesítésre került a Monori Városi Bíróság 13.Bk.344/2009/2. számú végzésében megállapított kábítószerrel visszaélés vétsége, így e végzésben megállapított tényállással az ítéleti tényállás kiegészítésre szorul.

Tévesnek ítélte azonban a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Fk.30.360/2006/19. számú ítéletével a II. r. vádlottal szemben kiszabott próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezését, a próbára bocsátás megszüntetését, mivel a II. r. vádlott a jelen ügyben elbírált cselekményeit a próbára bocsátás próbaidejének lejárta után követte el, így a próbára bocsátás megszüntetésének nem volt ténybeli, illetve jogi alapja.

Kifogásolta a helyesen felsorolt bűnösségi körülmények nem kellő súlyú értékelését. E körben utalt arra, hogy az a körülmény, hogy az elkövetési érték alacsony volt, a véletlennek köszönhető. A vádlottak azért választották a lottózót, mert jelentősebb összegű készpénzt vagy más értéket akartak zsákmányolni. A vádlottak a bűncselekményt előre eltervezték, az elkövetésre készültek, autót kértek kölcsön, gázsprayt és pisztolynak látszó tárgyat vettek magukhoz. Ezért a velük szemben a törvényi minimumhoz közeli büntetés kiszabásával nem érhetők el a büntetési célok, hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabása indokolt.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Fk.30.636/2009/19. számú ítéletével kapcsolatosan, a II. r. vádlott próbára bocsátását kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezésének, a próbára bocsátás megszüntetésének, a II. r. vádlott garázdaság vétsége miatti bűnösség kimondásának mellőzését, az ügy elkülönítéséről rendelkezést és a vádlottakkal szemben hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabását indítványozta. Az ügy nyilvános ülésen való elbírálását tartotta indokoltnak, egyúttal bejelentett, hogy azon az ügyész nem vesz részt.

A nyilvános ülésen az I.r. vádlott szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, előzetesen bejelentette, hogy azon nem kíván részt venni. Távolmaradása a Be. 362.§ (3) bekezdés alapján a nyilvános ülés megtartásának nem akadály.

A nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta és a büntetés enyhítését indítványozta arra hivatkozással, hogy az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe a vádlott bűnösségre kiterjedő beismerő, a felderítéshez nagymértékben hozzájáruló vallomását, a megbánását és azt, hogy a sértettől bocsánatot kért.

A II. r. vádlott védője fenntartotta a bejelentett fellebbezést. Arra figyelemmel, hogy a vádlott beismerő, feltáró vallomást tett, megbánta a cselekmény elkövetését, bocsánatot kért a sértettől, aki azt el is fogadta, a vádlottaknak élettársa van, akinek két kiskorú gyermekét közösen nevelik, a vádlott az elkövetéskor nagyon fiatal volt, így a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A II. r. vádlott nyilatkozott arról, hogy élettársával a szülőknél laktak, élettársa egy kiskorú gyermekről gondoskodott, büntetőügye pedig már folyamatban van. Felszólalásában arra hivatkozott, hogy beismerő vallomást tett és cselekményét megbánta.

A bejelentett fellebbezések nem alaposak.

Az ítélet tábla a bejelentett kétoldali fellebbezések kapcsán az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás során a perrendi szabályokat betartotta.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett cselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat értékelte, mérlegelte, a megállapított tényekből további tényekre is helyesen következtetett.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapított tényállás túlnyomó részében megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól.

A tényállás a II. r. vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozatára és az iratok tartalmára tekintettel a Be. 352. §. /1/ bekezdés a.) pontja alapján annyiban szorult kiegészítésre, hogy a II. r. vádlott élettársával közösen gondoskodott élettársa egy kiskorú gyermekéről.

A tényállást kiegészíti azzal is (ítélet 6. oldal első mondata), hogy a vádlottak 17 óra körüli időben mentek be a lottózóba (nyomozati iratok 83 lapszáma alatti rendőri jelentés).

E körben utal arra az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Fk.30.636/2009. számú iratait nem szerezte be, az ügyet jelen ügghöz nem egyesítette, pusztán egy hivatalos feljegyzést készített arról, hogy a próbára bocsátás megszakításra nem került és ez alapozta meg a megszüntető ítéleti rendelkezést. Erre tekintettel a főügyészi indítványban szorgalmazott ellentmondásról az ítéletábrának rendelkeznie kellett.

Az elsőfokú bíróság a Monori Városi Bíróság 13.Bk.344/21009. számú ügyét a jelen ügghöz törvényesen egyesítette és rendelkezett a próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezéséről, a próbára bocsátás megszüntetéséről és a vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószerrel visszaélés vétségében. A Monori Városi Bíróság 2009. december 30. napján jogerőre emelkedett 13.Bk.344/2009/2. számú végzésével megállapított tényállással azonban a Legfelsőbb Bíróság 54/2007. BK. vélemény III/2. pontja értelmében az ítéleti tényállást az alábbiak szerint kellett kiegészíteni:

A II.r. vádlott 2009. év május hó 18. napján megelőző időszakban Budapesten ismeretlen személytől kábítószerrel vásárolt, amit el is fogyasztott. A II.r. vádlott 2009. év május hó 18. napján 17 óra 20 perc körüli időben a Város belterületén közlekedett az általa vezetett az 50 forgalmi rendszámú személygépkocsival, ahol közlekedési balesetet okozott. Ezt követően őt az intézkedő rendőrájárőr vér- és vizeletvizsgálat céljából előállította. A II.r. vádlott vizeletében a delta-9-THC-COOH volt kimutatható, ami azt jelenti, hogy a vádlott a vizeletminta levétele előtt marihuánát és hasist fogyasztott. A delta-9-THC-COOH pszichotrop anyagnak minősülnek. A vádlott által elfogyasztott kábítószer csekély mennyiségű volt.

A tényállás a fenti kiegészítéssel a Be. 352. §. /2/ bekezdése alapján már hibamentes és irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság - bár igen szűk körben - eleget tett indokolási kötelezettségének.

A vádlott beismerő vallomás esetén is számot kell adni arról, hogy mely bizonyíték és miért képezi a tényállás alapját, ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő indokolását az alábbiakkal szükségesnek ítélte kiegészíteni.

Az I. r. vádlott kezdetben tagadta a cselekmény elkövetését, majd feltáró jellegű beismerő vallomást tett, melyet a tárgyaláson is fenntartott. Részletesen beszámolt

arról, hogy miért határozták el, hogy pénzt szereznek, hogyan választották ki a lottózót, a végrehajtáshoz mit vittek magukkal, hogyan követték el a cselekményt és mit sikerült megszerezniük.

Elismerte azt, hogy ő egy maroklófegyvert utánzó fém öngyújtót vett magához, társa egy gázsprayt. A 2010. február 4-ei nyomozati vallomásában elismerte azt is, hogy a fegyverutánszatot rátartotta az alkalmazottra azzal, hogy ha nincs pénz, adjon feltöltő-kártyát.

Ezt az utóbbi állítását később annyiban pontosította, hogy nem az alkalmazott fejére, hanem csak rátartotta (nyomozati iratok 1389. lapszám) a fémöngyújtót.

A 2010. július 15-ei folytatólagos meghallgatásakor beszámolt a helyszín kiválasztásáról, hogy eldöntötték, a II. r. vádlott megy be először, de megbeszélték azt is, hogy senkit sem bántanak.

A II. r. vádlott beismerő vallomást tett a közös elhatározás és végrehajtás tekintetében azzal, hogy ő végig hezitált, húzta az időt. Első nyomozati vallomásában azt hangsúlyozta, hogy az I. r. vádlott ötlete volt a lottózó kirablásra, e vallomásában arra nem emlékezett, hogy a gázsprayt használta-e.

A helyszíni kihallgatásakor (nyomozati iratok 1611-1613) elismerte, hogy a gázspray-vel befűjt a kiadó ablakon, ennek indokát abban jelölte meg, hogy az alkalmazott ne tudjon értesíteni senkit. Azt mindvégig állította, hogy a gázsprayt az I. r. vádlottól kapta.

Tárgyalási vallomása szerint a „rablás” szó 2-3-szori említésére az alkalmazott kivette a pénzt, tartotta a kezében, és amikor a pénzért nyúlt, akkor fűjt be a gázspray-vel.

Ekkor nyilatkozott arról is, hogy az I. r. vádlott 1-1,5 méterre volt és a sértett testére tartotta a pisztoly utánszatot.

A sértett, aki a nyomozás során és a tárgyaláson is határozottan felismerte a vádlottakat, mindvégig egyezően nyilatkozott a tekintetben, hogy az elsőként belépő elkövető követelte a pénzt és még a pénz átadása előtt történt a befűjtés a nyíláson a gázspray-vel.

A sértett a nyomozás során azt vallotta, hogy a pénz átadása után a másik férfi lépett mellé, a fegyvert a jobb halántékához tartotta, illetve a közelben tartotta azzal, hogy ha nincs pénz, telefonkártyát adjon. A tárgyaláson tett vallomása szerint a mellette álló támadó rátartotta a fegyvert, illetve úgy érezte, hogy a fejére volt irányítva, de a pisztolyt oldalt látta.

A tanú1 tanúként tett vallomása a sértett nyomozás során tett előadását támasztotta alá, mely szerint neki a sértett az események után közvetlenül arról számolt be, hogy lefűjték a gázspray-vel és a fejéhez fegyvert tartottak. A tanú hallotta a sértett sikítását, látta a lottózóból kilépő és elfutó elkövetőket, követte is őket.

A vádlottaknak az elvitt pénz összegére, a mobiltelefonra vonatkozó beismerő vallomását alátámasztotta a sértett nyilatkozata. A tanú - bár nem emlékezett arra, elhangzott-e, hogy nem akarják bántani - kijelentette, hogy nem bántották, nem értek hozzá a vádlottak, bizonytalanságot érzett rajtuk, látta az arcukat, nem fedtek el semmit, komolytalannak tűnt az egész.

A tanúként meghallgatott a tanú2 a vádlottakat úgy jellemezte, mint akik nem kötekedő, nem agresszív emberek.

Az elsőfokú bíróság indokolásában kizárólag a II. r. vádlottnak a gázspray-vel kapcsolatos ellentmondásos vallomásait elemezte. Mérlegelő tevékenysége eredményeként ítélte következetesnek az I. r. vádlott vallomását és a II. r. vádlott védekezésével szemben elfogadta, hogy a gázsprayt a II. r. vitte magával, valamint elfogadta a sértett azon nyilatkozatát is, hogy a II. r. vádlott a pénz átadása előtt fújta be a gázspray-vel a nyíláson.

Az ítéletábra által kiegészített indokolásra tekintettel megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlottak a közös elhatározást követően együtt hajtották végre a cselekményt úgy, hogy a gázsprayt magával vivő II. r. vádlott a pénz átadására szólította fel a sértettet és befújta a pénzkidő nyíláson, a pénz átadása után pedig a sértetthez lépő I. r. vádlott a sértett feje irányába tartott fegyverutánzóval telefonfeltöltő kártyát kért a sértettől, majd 2 mobiltelefont magához véve hagyta el a II. r. vádlott után a lottózót.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, és a cselekményét is az anyagi jogi szabályoknak megfelelően törvényesen minősítette.

Megjegyzzi az ítéletábra, hogy sem a tényállást, sem a bűnösség megállapítását és a cselekmény jogi minősítését nem érte fellebbezési támadás.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott különös visszaesői minőségét, a II. r. vádlott tekintetében pedig a Monori Városi Bíróság 13.Bk.344/2009/2. számú végzésével alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezéséről, a próbára bocsátás megszüntetéséről, a kábítószerrel visszaélés vétségében a bűnösség megállapításáról törvényesen rendelkezett.

Tévedett azonban akkor, amikor a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Fk.30.636/2006/19. számú ítéletével kiszabott próbára bocsátást kimondó rendelkezést a II. r. vádlott tekintetében hatályon kívül helyezte, a próbára bocsátást megszüntette és a vádlottat garázdaság vétségében bűnösnek mondta ki, mivel a II. r. vádlott a jelen ügyben elbírált rablási cselekményét a próbára bocsátás próbaidejének lejártá után követte el, így a próbára bocsátás megszüntetésére a Btk. 73.§ (2) bekezdés II. fordulata alapján nem kerülhetett sor, a vádlott büntethetősége, miként azt utólag az elsőfokú bíróság helyesen észlelte, a Btk. 73.§ (3) bekezdése alapján megszűnt.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket csak részben sorolta fel helyesen.

Az ítéletábra további súlyosító körülményként értékelte az I. r. vádlott terhét, hogy jelen cselekményét büntetőeljárás hatálya alatt követte el. További enyhítő

körülményként értékelte a II. r. vádlott tekintetében azt, hogy élettársával élettársa egy kiskorú gyermekről közösen gondoskodtak.

A kiszabott büntetés arányban áll a cselekmény tárgyi súlyával, a vádlottak alanyi bűnösségi fokával, a bűnösségi körülményekkel, elsődlegesen az elsőfokú bíróság által helyesen értékelt nagyszámú enyhítő körülménnyel, megfelel a belső arányosság követelményeinek, valamint a büntetési céloknak is.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés szükséges, de egyúttal elegendő is a vádlottakkal szemben, ezért az ítélőtábla nem látott törvényes lehetőséget a büntetések lényeges súlyosítására, de nem kerülhetett sor a büntetés lényeges enyhítésére sem.

Az elsőfokú bíróság a végrehajtási fokozatról, a feltételes szabadságra bocsátásról és a járulékos kérdésekről törvényesen rendelkezett.

Mivel a Pest Megyei Rendőr-főkapitányságon nyilvántartott és kezelt bűnjelek az ítélet kihirdetését követően kerültek a Pest Megyei Bíróságra, a bűnjelek tárolási helyének és nyilvántartási számának feltüntetése mellett került megállapításra az, hogy az elsőfokú bíróság bűnjelekre vonatkozó rendelkezései törvényesek.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a II. r. vádlott tekintetében a Be. 372. §. /1/ bekezdése alapján akként változtatta meg, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Fk.30.360/2006/19. számú ítéletének a próbára bocsátást kimondó rendelkezése hatályon kívül helyezését, a próbára bocsátás megszüntetését és a vádlott garázdaság vétsége miatti bűnösnek kimondását mellőzte, míg egyebekben a II. r. vádlott, továbbá az I. r. vádlottra vonatkozó ítéleti rendelkezéseket a Be. 371. §. /1/ bekezdése alapján a bűnjelekre vonatkozó tárolási hely és nyilvántartási szám feltüntetése mellett helybenhagyta.

A vádlottak által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte a Btk. 99. §. /1/ bekezdése alapján.

A másodfokú eljárásban a vádlottak védelmének ellátásával felmerült bűnügyi költséget az ítélőtábla a Be. 381. §. /1/ bekezdése alapján megállapította. Mivel a védelmi fellebbezések eredményre nem vezettek, a Be. 381. §. /2/ bekezdés értelmében akként rendelkezett, hogy ezen bűnügyi költség a vádlottakat terheli.

Budapest, 2012. év április hó 11. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Halász Irén sk.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 18.B.144/2010/31. ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.159/2011/26. számú ítéletében írt változtatással az I. r. és a II. r. vádlott vonatkozásában 2012. év április hó 11. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2012. év április hó 11. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő